

عنوان مقاله:

تحلیلی بر ظرفیتها و ارزش های اکوتوریستی سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسن بیک محمدی - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان

مجتبی حاتمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری و عضو باشگاه پژوهشگرا

خلاصه مقاله:

استان سیستان و بلوچستان به دلیل سابقه کهن و درخشان فرهنگ و هنر، وسعت و تنوع محیط جغرافیایی به لحاظ برخورداری از تنوع زیست محیطی و جاذبه های متعدد توریستی، یکی از مراکز مهم گردشگری بویژه اکوتوریستی در جنوب شرقی ایران است. این منطقه با دارا بودن چشم اندازهای زیبای طبیعی، زیست بوم های گیاهی و جانوری، حیوانات آب زی، پرندگان بومی، حیات وحش و برخی از جاذبه ها و پدیده های طبیعی منحصر به فرد و دیگر ظرفیت های اکوتوریستی در ایران و خاورمیانه از جایگاه مهمی برخوردار است. هدف این مقاله معرفی ظرفیت های اکوتوریستی این منطقه، تشریح اهمیت آنها، ضرورت حفظ و نگهداری، برنامه ریزی و سرمایه گذاری روی آنهاست. روش تحقیق این مقاله ترکیبی از روش های تحقیق اسنادی، توصیفی و تحلیلی است. تعدادی از یافته های تحقیق نشان می دهد که سیستان و بلوچستان به رغم برسبب خوره داکرهین ا ز و درخشان فرهنگ و تمدن و جذابیت متعدد گردشگری و بویژه اکوتوریستی، تاکنون آن گونه که شایسته است مورد توجه مسئولین، برنامه ریزان و سرمایه گذاران قرار نگرفته و به لحاظ انزوای جغرافیایی و ضعف زیر ساخت ها و محرومیت منطقه، مورد استقبال گردشگران و جهانگردان قرار ندارد. از این یافته ها می توان نتیجه گرفت که با معرفی ظرفیت های اکوتوریستی منطقه و تشریح اهمیت توجه مسئولین، برنامه ریزان و سرمایه گذاران به این بخش و در نتیجه آماده سازی زیر ساخت های گردشگری و جلب سرمایه های خارجی و داخلی، علاوه بر ت، ع اممیل تفوراهنن ب گه ی تولید ارز، افزایش ثروت و به جریان درآوردن پول در بخشهای محروم این استان و رفع پاره ای از محرومیت ها و ایجاد شغل در منطقه کمک کرد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، جاذبه های گردشگری، چشم اندازهای زیبای طبیعی، سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82933>

